

اداره مخطوطات

نام کتاب ترجمه بری الساعه
 مؤلف متن محمد بن زکریا رازی محشی مفسر معروف
 شارح علی بن حسن زواره ای مترجم
 تاریخ تحریر نوع خط نستعلیق تعداد سطر ۱۶
 نام کاتب
 موضوع طب زبان فارسی عدد اوراق ۱۶
 طول ۱۹ عرض ۱۲ شماره عمومی ۳۳۹۲۶
 وقف اعطیاداری استاد حسن محمدی تاریخ وقف ۱۳۹۷
 ملاحظات در فهرست استاد قدس ۹۷، ۱۹
 ۱۵۹۹۲: اتصال از احمد تنکابنی ضبط (و نیز نسخه ۴۰۸۴، محفوظ در مکتب
 * در نسخ رساله از «نشر الامان فی الاطهار و الاوطان» زواره
 که ترجمه امین الاطهار ابن طاووس (ب: ۱۲) است جدا شده
 و فهرست ملک ۲۰۵/۵ (نسخه ۸۴۲: نشر الامان)

در فهرست استاد قدس ۹۷، ۱۹

در فهرست استاد قدس ۹۷، ۱۹

و آن مثل کتاب سراسر است در صنعت زیرا که آن دستور طب است و الله
 الموفق للصواب و هو حسنا و نعم الوکیل گفت این زکریا که از نشان تالیف
 کتاب است که ذکر کنند علل از سر تا قدم و نیست همه علل آنکه در نسخه نیک
 شود پس بجهت این ذکر کردیم عضوی چند و اعضای کبیره را ترک کردیم باز
 ذکر کنیم از بعد از این و مقدم داریم ذکر آنچه جاز است که نیک کرد در رساله
 انشاء الله تعالی **باب در بیان در سراسر** هرگاه
 که صداع در پیش سر باشد بجانب پیشانی چه آن از زیادتی خوش است علاج
 آن بیرون کردن چیزی است از خون حجامت یا بنفشه چه آنرا تسکین میدهد بحال
 یا بوی کند خیر را از افیون مصری و بکر در دهان و بر بینی و سینه ببالد یا بکر در
 از غناب یا اندکی از دوق عدس یا ناول کند اندکی از گشنه خشک که آن
 تسکین میدهد فی الحال و گاه مست که از ماده صغریه است و علاقه آن
 حرارت است علاج آنکه تر کند خرقة کشا را بر روغن گل و سرکه خرومند بر سر یا تر کند
 خرقة را بشیر دخران که فی الحال تسکین میدهد یا ببالد بر کف پا بر روغن بنفشه
 و نمک یا تر کند بر روغن گل پس آن تسکین میدهد فی الحال یا بگوید نلوفر را و
 بخورد از مغز خیار که نماده باشد در سر که کند یا ناول کند خیر را از دریا است مضم
 که از نشان است و نوشتن صغریه که آن در وقت تسکین میدهد صداع را

انسانا، الله تعالى واکر صداع در موخر باشد پس آن از بلغم است و علاج آن
آنست که فی کله علیل بکچین و آب ترب و بیاضا به و آب شبت را
تانی بیارد و آنچه در جوف است از بلغم و سخی کند که در آب کرم بیاضا که
فی الفور صداع را تسکین میدهد و سنا و لکند چیزی را از مایله کابلی دینی و آنکه
در بی که در وقت تسکین میدهد و اگر غرغره کند با یارح فتور میرسد از علت
در وقت انشا، الله تعا **در افروختگی چشم** و آن پدید میشود که
از رفتن در آفتاب علاجش آنکه بویید افون مصری را و با لاله برگ در چشم
باشد بجهت نزد آتش نشستن و پدید میشود پس اگر بعد از آن پدید باشد سنا و ل
کند از غذای که از عدس و ماش و روغن بادام باشد و یکشنبه چیزی را از
کابلی که فی الحال تسکین میباشد انشا، الله تعا **در زکام** و علاج آن صغیرین علاجها
در یک ساعت باید که بریزد علیل آبی که بسیار گرم باشد بر یا فوخ خود یعنی بر
کله سر و هوای آن پس هرگاه این حرارت بدماغ او رسید در ساعت تسکین
میباشد و دیگر علاج آنکه بکر دخرقه کتان و گرم کند بر آتش و بنهد بر یا فوخ خود
پس هرگاه این حرارت را بدماغ دریافت تسکین میباشد فی الحال و گاه
که زکام از هوا پدید میشود کاغذ را در آتش نهد و بدماغ را به و دارد و از این
فی الحال انشا، الله تعا **در وجع دندان** علاجش آنکه بکر د علیل و دانه

یا سه دانه از میوزج و به پنج آنرا در بنه و آب ترکند و بگوید آنرا در میان دو
و بردن آن نند فی الحال تسکین میباشد یا بکیرد و فراط از شکر عشر و به پنج
بنه و بنهد بر دندان پس آن تسکین میباشد و سکر العشر صغیرین است که بیرون می آید
از درخت عشر در مواضع زهره و ازین نوع علاجها بسیار است مثل غایه قطان
و بآتش داغ کردن **در کندن دندان** **در آمن** بکیرد عاقر قرحا و یکماه
در سرکه فرما نرم شود و مانند خیر کرد و بعد از آن بهر که ام دندان که خواهد بنهد پس آن
بر میکند آنرا در حال انشا، الله تعا یا بکیرد عصا نه توت صغیرین را و خشک کند آنرا
در آفتاب در جامی و بنهد از آن بر دندان در حال بر میکند آنرا **در فتنی** که جمع
خفای است و آن در می است که در جرحه و حلق پدید میشود و علاجش غرغره کردن
بر ب توت با سر کین سک که فی الحال تسکین میدهد **در زخم** که بوی دمان است
بکیرد میوز نر و زنی تازه و بگوید با آن اطراف مورد تر را و جب کند و سنا و ل نماید
که فی الحال بوی دمن را میبرد **در علق** که زلول است علاجش غرغره کردن
بسرکه یا فو اگر دوزن بکیرد هم از کسی که در با قلا میباشد و بگوید به نیز و حل کند
بسرکه و غرغره نماید که در وقت مخل میشود **در شقیقه** علاجش آنکه بخور کند
بعطینش و آن شوکی است کوتاه که نه سفیدی دارد که چشم را بدان میشود
که در ساعت تسکین میدهد یا بخور کند با ستخوان سگ در حال نیک میشود

پس اگر از لخته است علاجش آنست که ذرا کبرکنی از جو و بنهد در زیر خمی آید
 که نابران آب بچکه و نرم میسازد بعد از آن آنرا بگیرد و بنشارد و بنم رطل
 آب از و بگیرد که عبارت از شصت و چند گرم باشد و نیم گرم کند پس ببرد
 دانکی از برنج و دانکی از جاشیر و دانکی است جوار است بوزن پنج گانه
 از آن در بینی بوزن دانکی یا دو دانک پس اگر پیدا شود و جوی در آب خنکی
 بریزد بر سر خواه زیستان باشد یا تابستان پس آن تسکین میدهد در وقت
در دوی و طین که آواز دادن کوشش است علاج آنست که بگیرد
 افیون و نیکوکل کند در آب و در کوشش بچکاند پس آن تسکین میدهد در
 وقت انشاء الله تعالی **در صرع** علاجش آنست که بکشد افتخون و عاقورها
 واسطوخودوس و سنبل و بربنجه و بربنجه و بربنجه و بربنجه و بربنجه و بربنجه
 کند از آن مثل یک جوز پیش از خواب پس آن دفع صرع میکند در آن
 باذن الله تعالی **در عاف** که خون از بینی آمده است علاجش به مد
 بینی شب بانی را یا بنهد در جانی که خون می آید محجمه بانش پس آن تسکین
 میدهد فی الحال بزمان حضرت ذی الجلال یا استعمال کند پنبه و بگرداند
 قاروره حجامت را بران قطعه و حجامت کند **در بواسیر** و علقش
 آنست که بخور کند دانکی از لوف شامی که آن نوعی از شلغم است ساکن میکند

در وقت و اگر جوی بسیار دو بیگند در و وزن دانکی از آن الماع است تسکین
 وجع **در نواصیر** یعنی آنچه ناصور شده علاجش آنست که بپاشند بر
 توتیا، اخضر را که در زمان قطع آن میکند **در جراحات** که تسکین
 نیافته در یک سال و زیاده بکشد دروغن کاوسی ساله یا زیاده و فستق را بر
 بسازد و فرو برد در آن روغن و بنهد بر جراحات پس آن قطع میکند از آن در
 وقت انشاء الله تعالی و التیام آن جراحات میشود پس روز بعد از علاج
در جراحات تازه علاجش آنست که صمغ درخت بلوط را با بلیله
 کابلی نرم بسایند مثل سرمه و بر آنجا افتند یا آب کاغذ را بر روغن این کاو
 و عمل بینی بماند تسکین میدهد در وقت انشاء الله تعالی **در اعضا**
که کوفت یافته باشد و کبود شده از افتادن و زدن بگیرد افاقا صبر
 و ماش و مغات و کل از می را مجموع در مایون بکوبد نرم و آب مورد حل کرده
 بر پر مرغ بمالد در حال وجع تسکین میدهد و کبودی که از آن حادث شده
 میرود **در سوختگی آتش** گاه هست که از سوختگی آتش وجع سختی پیدا
 میشود علاجش آنکه بکشد در دستک صوفی را یا آهک و کل سبز و کل
 نرم ساییده و حنا از هر یک جزوی پس بکشد قروح را یا آب کل خالص بعد از آن
 اینها را بپاشد بر وجع ساکن میشود انشاء الله تعالی و تمام کند آن از

سرو زکرات است **در بیرون آمدن متعده** علاج آن بکیر دسم باشد
کوسفند را و سوزاند و بگوید و بیزد پس جانزد با او کلنا و جنت و شب
و باز و کل کوفته و پوست انار و مورد تر از هر یک جوئی و بچوشاند و اندکی
آب تابرون آید قوت آن بعد از آن عللیل در آن آب شستند پس چون
بیرون آمد متعده ضامد میکند آنرا و باز میکرد اند پس ثابت میماند در قوت
و بیرون نمی آید بعد از این انشاء الله تعالی **در قویج** علاج حبس آنکه بکیر داز
مغجون ملوکی پس اسهال میشود در وقت یا بکیر دخطل و تخم اورا بیرون
آورد و فستق بسیار دازد از شکر و نمک و تخم خطل و اگر کند عللیل که دارد
آنرا در حال حل میکند آنرا غیر آنکه پدا میشود از آن در دختی و چمی در شکم
علاج چ شکم آنکه بکیر دکنی از کسوفه و اندکی از زیره کرمانی و کرمانی و کفی از
صغیر و انجدان و کفی از حب رمان و نیک بیزد و نم رطل از آب آن بکیر د
و بیزد در روی یک و قیه می و بیزد و بیانشا مد پس آن ساکن میشود در
حال انشاء الله تعالی و یک و قیه هفت تنقال و نم تنقال است **در خلطه**
و این است که در یک نیکند طعام در معده بطریق معاد کبار زود مضم
میشود و کبار دیر و کبار بدفعات بسیار و یکبار بدفعات اندک و
یکبار مضم صحیح و یکبار مضم فاسد و کوند اسهال رنگ رنگ از و بعل آید

و آنچه فایده دارد درین مرض آنست که ضامد کند شکم ضدل و کافور و
آب شامسوم و آن ریختن است و طلا کند و الی آنرا و بکیر داز اص
کند ری را که ذکر کرده ایم آنرا در منصوری در باب خلطه نافع است انشاء
الله تعالی **در خلطه صبیان** بکیر دغیر مایه زغال را و با شیر مادر یا هم
آمیخته بوی بیست ماند در وقت نسکن می یابد **در زجر کودمان** بکیر د
حب الرشد که کنقال و زیره کرمانی شتقالی بگوید و بیزد پس خیر کند
بروغن کند از گاو و با شیر مادرش بیانشا ماند که در حال نسکن میدهد
انشاء الله تعالی **در عرق النساء** این علت عظیمه بسیار خطرات که
بتلف می آیند در آن خلطی حجت قلت معرفت ایشان بآن و میباشد
آن در جانب وحشی از طرف دلیجه تا قدم و اگر چه بهتر آن بود که بیان
کنیم در آن گفتار رسا را غیر آنکه نخواستیم که تجاوز کنیم عرض این کتاب
که لازم نموده بودیم در و با مجاز علاج حبس آنکه بکیر ددر همی از صبر معقوی
و مثل آن ملیده زرد و مثل آن سورنجان بگوید و بیزد و حب سازد و
تناول کند پنج حب یا شش که آن مسهل است و نیک میشود در حال این
شاء الله تعالی من باین دوا معالجه کردم پیری را که یک سال باین علت گرفتار
بود که ممکن نبود او را بر خلاص شدن و گستن از جانبی بجانبی پس نیک شد در

وقت و بیرون آمدن است تعالی **در اعیان و تعب** و آن اندک است

بدست که خارج از مقدار مقرر بدید آید محبت تعب و ریاضات و گاه
باشد محبت ناکواری بدن طعام و شراب و میوه بدید آید و جمله را اعیان گویند
گاه باشد که در دده فرسخ راه برود پس برسد با تعب و جودی در فعل
و ممکن نباشد او را بر خاستن علاقت است که ترکند ناختمای خود را
بر روغنی که باشد که در وقت تسکین میدهند انشاء الله تعالی و ممکن که
برود مثل آن در راه بنویان خدای تعالی و نفع میدهند او را نیز اگر باشد
در آب سرد وقتی که تابستان باشد و اگر زمستان باشد در آب گرم
ولیکن تابستان باشد و آب بر بدن نریزد که آن اعیان را میبرد انشاء
الله تعالی **در اطراف** هرگاه عارض شود او را حله و این در زمستان
گاهی است که شسته باشد بدن خود را با آب سرد علاج آنست که
فراگیر آب سخت گرم و بر نرزد روی اندک نمک و بنهد اطراف خود را
در آن آب ساعتی که تسکین میابد در وقت و گاه باشد که بایم
ما بسوی چیزی که قصد داشته باشیم باین پس میگویم لا حول و لا قوة الا

بالحمد للعلی العظیم و الحمد لله رب العالمین و صلوة علی

سیدنا محمد و آله اجمعین ۵

وزیاده م

بسم الله الرحمن الرحیم و به استعین

در تدبیر مسافران از کتاب قسطا بن لوقا یونانی بدانند آنچه مسافران
محتاج کردند با استعمال آن از تدبیر بدان از چهار معنی بیرون رفت معنی اول
دانستن تدبیر است در وقت سیر و وقت راحت و طعام و شراب و
خواب و باده معنی دوم در علم با صنف اعیان و اشیا می که سیر و صنفی
را از آن معنی سوم در دانستن علتی که عارض میشود از وزیدن بادهای
مختلفه و علاج آن معنی چهارم علم تجوز از خسارت و علاج آن حالات
هرگاه وقوع یابد پس این اشیا آنست که احتیاج بآن میشود که بدانند و
عمل بدان کنند در اسفار فاسفح با وجود حاجت در و باین معانی گاه
که احتیاج می افتد چهار معنی دیگر یکی از آن علم با خلاف آب است و اصلاح
فاسد از آن دوم چاره کردن در گمی آب و نایافتن چیزی که قطع شکی
نشد سوم احتراز کردن از مارد و علاج از آفات آن چهارم علم تجوز
از چیزی که پیدا میشود از آن عرق مدنی و بیجان بوا سیر و این مستعمل است
بر چند باب **باب اول** در آنکه چگونه سزاوار است تدبیر در
نفس سیر و اوقات طعام و شراب و خواب و باده سزاوار آنست که سیر
اوقاتی باشد که قریب باعتدال باشد معنی خالی باشد از گرمای مغرط و از سردی

وقت و بیرون آمدن از آن است تعالی **در اعیا و تعب** و آن اندکی
 بدست که خارج از مقدار مقرر بدید آید محبت تعب و ریاضات و گاه
 باشد محبت ناکواری درین طعام و شراب و میوه بدید آید و جمله اعیان
 گاه باشد که مرده فرسخ راه برود پس برسد باو تعب و جود در فعل
 و ممکن نباشد او را بر خاستن علائق است که ترکند ناخضای خود را
 بروغنی که باشد که در وقت تسکین میدهند انشاء الله تعالی و ممکن که
 برود مثل آن در راه بزبان خدای تعالی و نفع میدهند او را نیز اگر باشند
 در آب سرد وقتی که تابستان باشد و اگر زمستان باشد در آب گرم
 و لیکن تا بزانو باشد و آب بر بدن نریزد که آن اعیان را میبرد انشاء
 الله تعالی **در اطراف** هرگاه عارض شود او را هرگاه و این در زمستان
 گاهی است که خسته باشد بدن خود را با آب سرد علاج آنست که
 فواید آب سخت گرم و برزد در روی اندک نمک و بنده اطراف خود را
 در آن آب ساعتی که تسکین میابد در وقت و گاه باشد که بایم
 مابین چیزی که قصد داشته باشیم آن پس بگویم لا حول و لا قوة الا
 بالله العلی العظیم و الحمد لله رب العالمین و صلوة علی
 سیدنا محمد و آله اجمعین ۵

وزیاده م

سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی

اداره مخطوطات

نام کتاب تدبیر الابدان فی الاسفار (ترجمه)
 مؤلف متن **مسطابن لوقا بعلبکی** محشی
 شارح مترجم **علی بن حسن زواره**
 تاریخ تحریر **۱۲۰۵** نوع خط **سعی** تعداد سطر **۱۶**
 نام کاتب
 موضوع **تربیتی** زبان **فارسی** عدد اوراق **۱۱**
 طول **۱۹** عرض **۱۲** شماره عمومی **۴۰۱۸۶**
 وقفی **خیریه آستان قدس** تاریخ وقف **اردیبهشت ۱۳۶۷**
 ملاحظات **نسخه فاقد مقدمه و حاشیه است**
 * متن عربی و ترجمه در فهرست آستان قدس ۶۸ و ۲۳۸
 * این ترجمه در واقع از **دشدر الامان فی الاسفار**
 الاوطان = ترجمه امین الاخطار ابن طاهر **مختصر** از زواری
 جدا از این و مستقلاً کتاب شده
 متن بر اوراق **محم و شرب و خواب و باده** مراد از است
 اوقاتی باشد که قریب با اعتدال باشد یعنی خالی باشد از کرمای مغرط و از سرهای